

ಬಲವಾಗಿ ಗಮ್ಯದ. ಸಮಕೋಲನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಮುಕ್ತಿಚ್ಛ ಅಯ ತಪ್ಪಿ ಅವನ ಸ್ಮಾರಕರ್ ಮೇಲೆ ಬಿಡ್ಡ. ಸ್ಮಾರಕರಿನ ಸ್ಯೇಡ್ ಸ್ಯಾಂಡ್ ಮಣಿ ಹಿಡಿದು ಅಗಲೋ, ಕಾಗಲೋ ಎಂಬಂತಿತ್ತು. ಮುಕ್ತಿಚ್ಛ ಬಿಡ್ಡ ರಭಸಕ್ಕೆ ಸ್ಮಾರಕರಿನ ಸ್ಯೇಡ್ ಸ್ಯಾಂಡ್ ಮುರಿದು ಹೋಗಿ ಅದು ದಡಾಲನೆ ಅಳ್ಳೇ ಇದ್ದ ಹಾಸುಗಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಅದಾಗಲೇ ಜೀಂಬಾಗಾ ಆಗಲೋ, ಕಾಗಲೋ ಎಂಬ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಟ್ಟೇಲು ಹೈಪು ಕಿತ್ತು ಹೋಗಿ ತಂಡಾಗಿ ಬಿತ್ತು. ಪಟ್ಟೇಲು ಎಲ್ಲಾ ಸೋರಿ ಹೋಯಿತು.

ಭಾವ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿಚ್ಛ ಸೇರಿ ಹಾಗೂ ಹೀಗಾ ಸ್ಮಾರಕರನ್ನು ಸಮಸ್ಯಾತೀಗಿ ತಂದು ಹೈನ್‌ಸ್ಯಾಂಡ್ ಹಾಕಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕುದಿಯತ್ತಿದ್ದ ಮುಕ್ತಿಚ್ಛ ಅಳ್ಳೇ ಬೇಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೆಕ್ಕಿ ಸಹಿಯ ಕೊಲೆನಿಂದ ಕುಟ್ಟನನ್ನು ಧಾರ್ಜಕೊಂಡಿದರು. ತನ್ನ ಮುದ್ದು ಕುಟ್ಟಿನಿಗೆ ಬೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನೇರೆಡಲಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲವಾ ಒಂದು ಕುಟ್ಟನನ್ನು ಅಷ್ಟಿಕೊಂಡಳ್ಳು. ಅವಳಿಗೂ ಏರಡು ಏಟು ಬಿತ್ತು. ಇದನ್ನೇಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಕ್ಕ ಒಂದು ಬಂದು ಮುಕ್ತಿಚ್ಛನ ಕೈಯಿಂದ ಕೋಲು ಹಿಡಿದೆಳೆದು, “ಉಪ್ಪ ಉಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲದ ಮಗುವಿಗೆ ಹೀಗಾ ಹೋಡಿಯುವುದು” ಎಂದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಹರಿಹಾಯ್ದಳು. ಭಾವ ಪೆಚ್ಚು ಮೋರೆ ಹಾಕಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಸಂಭಾಳಿಸಿಕೊಂಡ ಮುಕ್ತಿಚ್ಛ ಸ್ಮಾರಕರನ್ನು ಸ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಡಲು ವೀಶ್ವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ. ಪಟ್ಟೇಲೇಲ್ಲಾ ಟ್ಯಾಂಸಿನಿಂದ ಸೋರಿ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಕ್ರೊ ಕೊಟ್ಟಾಗಲ್ಲೇಲ್ಲಾ ಸ್ಮಾರಕರ್ ಓರ್ನ್ ಓರ್ನ್ ಎಂದು ದಯನಿಯೆ ಸದ್ಗು ಹೋರಬಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಅಸಹಾಯಕ ಎಂಜಿನಿನ ಆರ್ಥನಾದ ಎಂದು ಅಧರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮುಕ್ತಿಚ್ಛ ಇನ್ನು ತಾನು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾಡುವುದೇನಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪಂಚೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಸ್ಮಾರಕರು ತಲ್ಲಿತೊಡಗಿದ. ತಾನಿವತ್ತು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದಾಗ ಮೋದಲು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಡ್ಡ ಶನಿ ಯಾರು ಎಂದು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಿಷಿಸಿದ. ಮದರಸಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಬಂದು ಹರಾಮು ಇರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏರಡು ಸಲ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ಡ ಪಂಚೆ ಕಳಬೆ ಹೋಗಿ ಮರ್ಯಾದೆ ಮಣಿ ಪಾಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಗಡ್ಡವನ್ನು ಅಡು ಕಟ್ಟಿ ಎಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂದುಕೊಂಡ.

ಮುಕ್ತಿಚ್ಛನ ಪಂಚೆಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಣಿ ಮೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಿತ್ತು. ಪಂಚೆಯ ಅಂಚು ಪಟ್ಟೇಲೋನಿಂದ ತೊಯ್ದು ವಾಸನೆ ಹೊರಿಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪಟ್ಟೇಲೆನ ವಾಸನೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ತಲೆಸಮ್ಮಿ ವಾತಿ ಬಂದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೇಗೋ ಸ್ಮಾರಕರನ್ನು ತಲ್ಲಿಕೊಂಡ ಗ್ಯಾರೇಜೆಗೆ ಬಂದರೆ ಅವನು ನೂರೆಂಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅವಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಕೊಳ್ಳು ಅವನು ಹೈರಾಜಾದಾ. ಗ್ಯಾರೇಜನ ಮೆಕ್ಕಾನಿಕ್ಕು ಪಟ್ಟೇಲು ಹೈಪು ಬದಲಾಯಿಸಿದ. ಅವನಿಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿಚ್ಛನಲ್ಲಿ ಹಣವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಕ್ತಿಚ್ಛನ ಅಸಹಾಯಕರೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮೆಕ್ಕಾನಿಕ್ಕು ರಿಪೇರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಏರಡು ಬೆಕ್ಕಿಗಳಿಂದ ಅರ್ಥರ್ಥ ಲೇಖಿರು ಪಟ್ಟೇಲು ತೆಗೆದು ಮುಕ್ತಿಚ್ಛನ ಸ್ಮಾರಕರಿಗೆ ಹಾಕಿದೆ. ಮುಕ್ತಿಚ್ಛ ಅಂದು ಮೋದಲ ಬಾರಿಗೆ ಮುಖ ಅಗಲಿಕಿ, “ಶುಭಾನಳ್ಳಾ” ಎಂದು ವಂಧಿ ಮದರಸಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಅವನು ಹೊಟ್ಟಿಗೇನೂ ತಿಂದಿರದ ಕಾರಣ ಹೊಟ್ಟೆ ತಾಳ ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು. ಅಡಿಗೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಹಾಲಿನ ಪಾತ್ರ ಕೆಳಗೆ ಬಿಡ್ಡಿತ್ತು. ಕಟ್ಟ ಬೆಕ್ಕು ಎಲ್ಲಾ ಹಾಲು ಕುದಿದು ಖಾಲಿ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಮುಕ್ತಿಚ್ಛ ‘ಎಂಡೆ ರಬ್ಬೀ’ ಎಂದು ಉದ್ದಾರ ತೆಗೆದು ಮೇಚಿನ ಡ್ರಾಯರ್ ಎಳೆದು ಪಸ್ರ್ ಹಿಡಕೊಂಡು ಗ್ಯಾರೇಜೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಹಣ ನೀಡಿದ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಪಟ್ಟೇಲೋ ಬಂಗಾಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ಮಾರಕರಿನ ಟ್ಯಾಂಡ್ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿಸಿದ. ಮದರಸಕ್ಕೆ ಬಂದವನು ಏನು ಮಾಡಲು ತೋಚದೆ ಹರಿ ಹಗ್ಗದ ಮಂಚರಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ಡಿಕೊಂಡು, ಸಾರು ನೋಡಿ ‘ಯಾ ಅಲ್ಲಾ’ ಎಂದು ಉದ್ದಾರ ತೆಗೆದೆ.

ಮುಕ್ತಿಚ್ಛನ ಏಟಿಗಳು ಕುಟ್ಟನ ಹೈಪುಲ್ಲಿ ಬಾಸುಂಡೆ ಬರಿಸಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲವಾ ಅಕ್ಕನಲ್ಲಿ